

[**Aksel Larsen.**]
 ikke mindst fra Venstre. Hvis Venstre erklærer sig for Tilhænger af den, lad os saa tale om det.

Dernæst var der Spørgsmaalet om Agitation, Folkebevægelser o. s. v. Der kan jeg betro det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at Forholdene nu er ganske anderledes, end de var før Aarhundredskiftet; Aviser, Radio og forbedrede Befordringsmidler har gjort deres til, at det aldeles ikke nu er saa vanskeligt, navnlig ikke i Jylland — ærlig talt, den Hastighed, hvormed Venstre er spaltet i to Partier og L. S. har faaet Betydning som politisk Bevægelse, viser, at man udmærket godt kan agitere og oparbejde Folkebevægelser derude.

Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at Hovedstadsbeboerne er ogsaa en Slags Mennesker. Man skal holde op med den Snak om, at Hovedstadsbeboerne skal klassificeres som 2den og 3die Klasses Statsborgere. Man kommer til at indstille sig paa, at ogsaa her i Hovedstaden ønsker vi lige politiske Rettigheder med Befolkningen i Jylland og at have en lignende Ret som den, Befolkningen i Jylland har til at forlange lige politiske Rettigheder med os. Jeg mener ikke, at der sker Hovedstadsbeboerne nogen alvorlig Uret ved den Skævhed, der findes i Ministerens Valglovsforslag. Man har paa Forhaand taget Hensyn til de tyndt befolkede Egne, dels paa Øerne og i endnu højere Grad i Jylland; dermed skal man i hvert Fald erklære sig tilfreds og ikke forsøge paa det andet. Det er ikke andet end dels Demagogi, Haabet om at kunne skaffe sig nogen Tilslutning, rejse en krassere Opposition i Provinsen mod Regering og Rigsdag, og dels Forsøg paa at gennemføre Skævheden i Valgordningen, saaledes at Venstre stadig kan tilrane sig et Par Mandater mere, end Partiet har Stemmer til. Jeg synes, man skal holde op med den Slags, og jeg haaber ikke, det gaar.

Drachmann: Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, har saa udmærket klart og kraftigt udtalt sig om Ministerens Forslag om Gentoftes Overflytning til København, at jeg ikke skulde have taget Ordet, hvis ikke den højtærede Indenrigsminister havde provokeret mig dertil ved en lille Bemærkning. Den højtærede Minister mente, at jeg havde skrevet en af mine sædvanlige grovkornede Artikler, og han imødegik den. Jeg synes ikke, den var grovkornet, den var præget af Velvilje

og Omsorg, idet den anbefalede, at Ministeren gik sin Vej. Det synes jeg var et menneskevenligt og godt Raad, det blev givet paa Baggrund af den Situation, vi for en Uge siden drøftede her i Rigsdagen.

Om selve Forslaget sagde Ministeren, at det havde ingen Interesse for mig at blive i Amtet; med den Begavelse, jeg havde, skulde jeg nok kunne hævde mig et andet Sted. Deri er jeg ganske enig med Ministeren. Personlig skal jeg nok klare mig, men det er ikke det, det drejer sig om, det er selve Kredsen, og jeg kan forsikre Ministeren om, at Kredsen, ikke blot de Konservative, ønsker ikke den Ændring. Jeg vil ikke indgaa et Væddemaal med den højtærede Minister, men jeg vil tilbyde Folkeafstemning, og hvis Ministeren ikke vil modtage den Folkeafstemning, er jeg sikker paa, at Resultatet vil foreligge, den Dag Folket kaldes til Folkeafstemning om Grundloven; saa maa Ministeren selv tage Følgerne.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):
 Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremsatte nogle Betragtninger, jeg gerne vil knytte nogle Bemærkninger til.

For det første vil jeg sige, at en Del af disse Betragtninger er jeg enig i, andre af dem er jeg absolut uenig i. Lad mig begynde med at sige, at selve den Analogi, det ærede Medlem anvendte for at anskueliggøre sine Anskuelse, kan jeg slet ikke godkende. Det ærede Medlem analogiserede paa den Maade, at naar man skulde have forskellig Aldersrente i København og uden for København, maatte man være berettiget til at ræsonnere paa ganske samme Maade, naar det drejede sig om Vælgere. Det er dog ikke sikkert. Naar der gives forskellig social Understøttelse, forskellig Aldersrente i og uden for København, er det, saa vidt mig bekendt, fordi Pengene har forskellig Værd de forskellige Steder. Hvis det ærede Medlems Analogislutninger skulde gælde, skulde man paa tilsvarende Maade kunne sige, at Menneskene i Forhold til Valgloven var af forskellig Værd i København og i Jylland. Det maa være en Forudsætning. Hvis det ærede Medlem mener dette, hvorledes skal det saa gaa med de Mennesker, som flytter hertil fra Jylland? Man kan vel ikke gaa ud fra, at de taber deres Værdi, lige med det samme de kommer herind.

Af det, jeg her siger med Hensyn til, at Menneskene og Vælgerne i sig selv maa have samme Værdi — det maa vi gaa ud fra i Valgloven —, drager jeg en bestemt Slutning, og det er denne, at Vælgerne her i Landet uden Hensyn til, om de bor i